Isa pahandas küll, aga jättis teda süsgi rahule. Jälle kuu äa pärast tuli ta poja kallale. „Nüüd on mull wiimane amet — wargus — kua selge," kostis poeg. „Sina äbemata loom, tema öpib wargust," üidis isa. „Katsu et sa ennast siit koristad!" Poeg läks kohe ära. Ulga mua tagast eitis ta tee piale pikali maha. Warsti söitis sialt üks ärra. Kutsar aas mehe eest ülesse ja küsis, mis asjamees ta on? „Mina olen osaw kuarti-mängija ja tahan ärraga kuarta mängida." „Tule aga tölda," öikas ärra töllast. Poiss ronis tölda ja akkas kohe ärraga mängima. Ta wöitis ärrad irmus pailu. Wümati küsis ärra, mis ta weel möistab? „Ma olen rätsepp ja waras," ütles pois. „Kui sa rätsepp oled, siis tee siin ligemas kõrsis ühe minu tuttawa ärrale riided, ilma et sa teda näädehk möetu suad wötta," kässis teda ärra. „Wäga ia meelega," kostis poiss. Nad jöudsiwad warsti kõrtsi, poiss akkas tööle ja tegi riided walmis. Kui wöeras ärra sinna tuli ja riidid selga katsus, olid need irmus iad. Rätsepp sai nüüd kiitust ja raha. „Aga katsume nüüd kua su warga osawust," ütles ärra. „Mull on üks ia täkk, katsu see ära warastada. Kui sa ta ära warastad, suad nii ja nii pailu maksetud." Poiss oli sellega rahul ja läks

tööle. Tema pani waltsnäd teiwa otsa ja siadis selle talli akna kohta ülesse. Kui wahid, kis obuse juures olid, seda nägid, joosid nad selle näd kallale, aga waras wiis nii kaua rahulikult obuse ära. Nüüd tahtis ärra teese täkuga weel katsuda. Tema siadis jälle mehed obuse juure; igast jalast oidis üks meeskinni, sabast üks, kaelast üks, üks istus sell'as. Waras pani omale walts näd ette, wöerad riided sel'ga, wöttis iad purju tegijad wiina ja akkas wahtidega iad magusad juttu puhuma, neile wiina pakkudes. Wahid jäid warsti purju. Nüüd pani waras jala oidjatele puu alud peosse, sabast oidjalle wiha kontsu (konsu), kaelast oidjalle juurika, aga sell'as istuja pani ühe palgi sel'ga istuma. Siis wiis jälle täku ä. Omiku oli mud'ugi ärra imestus suur, kui obuse jälle waaka leidis olema. Ta tahtis kolmat korda weel katsuda. See kord puges waras ärra magamese tuppa ja kui öhta ärra magama ~~tahtis~~ eitäs ja riided sell'ast ära wöttis, wiis waras tasakeisi ärra riided wäll'a, pani sel'ga ja läks nüüd kui ärra wahtide juure. Ta ütles sial ärra ialega, et warast wist nüüd enam ei tule ja et tema isi obuse ä wiib. Oidjad mötlesid ta-ga (ka) ärra olema ja antsid obuse kätte. Näid oli waras ka weel kolmat korda wöitnd. Ta sai nüüd ärra suure maksu, tuli kodu isa juure ja elas sial rikkasti ja iasti.